

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 6C/97/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712211444
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Červeňák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7712211444.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

M. súd C. v právnej veci navrhovateľa D. poisťovňa so sídlom v J., Ul. XX. augusta č. 8, J., W.: XXXXXXXX proti odporcovi Q., a.s. D., so sídlom G. XX J., zastúpeného advokátom I.. O. D., advokátska kancelária so sídlom L.. slobody 3, C., o zaplatenie X.XXX,XX R. s príslušenstvom takto

rozhodol:

D. návrh v celom rozsahu z a m i e t a .

X. je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému na trovách konania sumu X.XXX,XX R. a to na účet právneho zástupcu žalovaného I.. O. D. do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

X. sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia sumy X.XXX,XX R. s príslušenstvom titulom výplaty dávok nemocenského a úrazového poistného plnenia v súvislosti s ublížením na zdraví následkom pracovného úrazu. A. M. súdu C. zo dňa XX.X.XXXX pod sp.zn.: XC/XX/XXXX-XX bolo konanie voči žalovanému v II. rade zastavené a boli priznané trovy konania právnenému zástupcovi žalovaného a nárok žalobcu o zaplatenie 2.933,28 Eur s príslušenstvom vo vzťahu k žalovanému v I. rade bol vylúčený na samostatné konanie. Tento návrh bol zapísaný pod sp.zn. 6C/97/2012.

Žalovaný nesúhlasil so žalobou, žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Poukázal na vyjadrenie, kde namietal, že tento nárok je už premlčaný a zároveň žalobca nepreukázal, na základe akého ust. zákona číslo 74/1994 Zákon o sociálnej poisťovni, na základe ktorého ustanovenia žalovaný je pasívne legitimovaný. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

Súd vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav:

Z písomného vyjadrenia žalobcu, došlého súdu dňa 14.8.2013 súd zistil, že podľa ust. § 31 ods. 1 Zákona č. 274/1994 Z.z. o sociálnej poisťovni, žalobca mal právo na náhradu dávok poskytnutých z nemocenského poistenia a z dôchodkového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Citované ustanovenie zakladá regresný nárok Sociálnej poisťovne voči tretím osobám, ak sú splnené zákonné predpoklady v ňom uvedené. Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenej zavineným, protiprávnym konaním zamestnávateľa, pričom nárok nie je možné považovať za nárok vyplývajúci z pracovno-právnych vzťahov. rozhodujúcimi skutočnosťami pre uplatňovanie postihnutého nároku sú existencia zodpovednosti zamestnávateľa za pracovný úraz /zavinenie/, a úhrada dávky na ktorú vznikol nárok v dôsledku poškodenia zdravia ako následok pracovného úrazu. Za pracovný úraz, ku ktorému došlo dňa 28.7.2003 v zmysle ust. § 192 a násl. Zákonníka práce, zodpovedá zamestnávateľ. Ide o objektívnu zodpovednosť za škodu podľa § 195 Zákonníka práce s poukazom na § 192 ods. 2 Zák.

práce, podľa ktorého žalovaný zodpovedá aj za škodu, ktorú svojim protiprávnym konaním spôsobil iný zamestnanec v jeho mene.

K vznesenej námietke premlčania žalovaným uviedli, že poskytnutím dávok z nemocenského poistenia na ktoré vznikol oprávneným osobám nárok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb, vznikla v sociálnej poisťovni nepochybne majetková ujma, ktorá je odškodniteľná pri splnení stanovených predpokladov, uvedený regresný nárok je svojím charakterom samostatným nárokom na náhradu škody, vyplývajúcim z ust. § 31 zákona o sociálnej poisťovni. Predmetné ustanovenie má vo vzťahu k občianskemu zákonníku povahu špeciálneho ustanovenia, teda regresný nárok nie je nárokom na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka. O tom, kto za škodu zodpovedá sa žalobca dozvedel až na základe uznesenia Okresného súdu v Michalovciach č. 1T/143/2005-452 zo dňa 29.3.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 7.4.2006. Žalobca podal žalobný návrh na príslušnom súde dňa 18.8.2007, premlčacia lehota na uplatnenie práva žalobcu začala plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti predmetného rozhodnutia súdu, v ktorom bolo preukázané zavinené protiprávne konanie tretej osoby, teda v zákonom stanovenej lehote.

Z písomného vyjadrenia žalobcu došlého súdu dňa 22.10.2013 súd zistil, že k pracovnému úrazu zamestnanca Mareka Šnauka a Ľubomíra Mráza došlo pri plnení pracovných úloh v pracovnom pomere dňa 28.7.2003. Za pracovný úraz v zmysle § 192 a násl. Zák.práce zodpovedá zamestnávateľ, poukázali na ust. § 192 ods. 2 Zák. práce, podľa ktorého žalovaný zodpovedá za škodu. Poukázali zároveň na ust. § 31 ods. 1 Zákona č. 274/1994 Z.z. o sociálnej poisťovni, že žalobca má voči tretím osobám právo na náhradu dávok poskytnutých z nemocenského poistenia a z dôchodkového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Uviedli, že poškodení Mráz bol práceneschopný od 28.7.2003 do 20.10.2003 a za uvedené obdobie mu boli vyplatené nemocenské dávky v celkovej výške 19.026,- Sk a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 23.400 Sk. Poškodený Šnauko bol práceneschopný od 28.7.2003 do 31.5.2004, a tomuto boli vyplatené nemocenské v celkovej výške 69.342,- Sk a náhrada za bolesť vo výške 33.000,- Sk, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 39.000,- Sk a náhrada nákladov, v spojení s liečením vo výške 2.545,- Sk. Príčinná súvislosť medzi zavineným protiprávnym konaním zamestnanca, žalovaného a vznikom škody na zdraví s následnou práceneschopnosťou poškodených bola v trestnom konaní preukázaná a nebola spochybnená, zamestnankyňa žalovaného Ing. Alexandra Novotná svoju zodpovednosť za pracovný úraz uznala /uznesenie OS Michalovce č. 1T/143/2005 zo dňa 11.6.2009/. O tom, kto za škodu zodpovedá sa žalobca dozvedel až na základe uznesenia Okresného súdu v Michalovciach 1T/143/2005-452 zo dňa 29.3.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 7.6.2006. Premlčacia lehota na uplatnenie práva žalobcu začala plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti predmetného rozhodnutia súdu. Žalobca výzvou č. 3/2006-2 zo dňa 11.6.2007 vyzval žalovaného, na dobrovoľné plnenie povinností nahradiť škodu a žalovaný ku dňu podania žalobného návrhu /15.8.2007/ pohľadávku žalobcu dobrovoľne neuhradil. Žalobca dňa 11.11.2009 rozšíril žalobný návrh o žalovaného v II. rade MARCHEM, a.s. Žalobca dňa 2.2.2011 zobral žalobu späť v časti uplatneného nároku na vyplatené dávky úrazového poistenia v sume 265.945 Sk /8827,77 Eur/. Žalobca dňa 2.1.2012 zobral žalobu späť voči žalovanému v II. rade. Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu vyplatených nemocenských dávok podľa § 31 ods. 1 Zákona č.274/1994 Z.z. účinného do 31.12.2003 v sume 88368 Sk /2933,28 Eur/. Žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu uvedenej sumy a priznal úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 29.6.2007 do zaplatenia.

Z vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 22.10.2013 súd zistil, že aj keď regresný nárok žalobcu je svojím charakterom samostatným nárokom na náhradu škody, keďže zákon 274/1994 Zb. na základe ktorého žalobca uplatňuje svoj nárok neupravoval premlčaciu dobu, vzťahuje sa na nároky žalobcu Občiansky zákonník v časti upravujúci premlčanie nároku na náhradu škody. U poškodeného Mráza boli nemocenské dávky vyplatené od 07-10/2003 a u poškodeného Šnauka od 07/2003-05/2004. Poukázal na skutočnosť, že u práva na náhradu škody je stanovená premlčacia lehota a to subjektívna a objektívna, subjektívna premlčacia lehota je kratšia - dvojročná. Oproti tomu objektívna premlčacia lehota je dlhšia, a to buď trojročná ak ide o škodu spôsobenú z nebanlivosti, resp. ak ide o škodu, kde platí režim objektívnej zodpovednosti, alebo 10-ročná, ak ide o škodu, spôsobenú úmyselne. Vzájomný vzťah týchto dvoch premlčacích lehôt je taký, že ak skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že by poškodenému ešte plynula i druhá premlčacia lehota. Objektívna

premlčacia lehota však sa nesmie prekročiť. Z toho je zrejmé, že pokiaľ ide u poškodeného Mráza subjektívna lehota začala plynúť 1.11.2003 a skončila 1.11.2005, a objektívna lehota začala plynúť 1.11.2003 a skončila 1.11.2006 a pokiaľ ide o dávky za pána Šnauka, subjektívna lehota začala plynúť 1.6.2004 uplynula 1.6.2006 a objektívna začala plynúť 1.6.2004 a uplynula 1.6.2007. Keďže v oboch prípadoch uplynula objektívna premlčacia doba pred podaním žaloby, žaloba bola podaná 28.7.2007, nie je podstatné kedy sa žalobca mal dozvedieť o tom, kto za škodu zodpovedá, aj keď uvádza, že sa tak malo stať až 7.4.2006, pretože už uplynula objektívna lehota v oboch prípadoch. Preto navrhol žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobcu k úhrade trov konania.

Z písomného vyjadrenia žalobcu došlého súdu dňa 6.8.20154 súd zistil, že k podaniu žalovaného zo dňa 16.12.2013, ktoré súdu bolo doručené 18.12.2013 podáva žalobca nasledujúce vyjadrenie. Poukázal na ust. § 31 ods. 1 Zákona č. 274/1994 Z.z. o sociálnej poisťovni, že žalobca má právo voči tretím osobám na náhradu dávok poskytnutých z nemocenského poistenia a z dôchodkového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Citované ustanovenie zakladá regresný nárok sociálnej poisťovne voči tretím osobám, ak sú splnené zákonné predpoklady v ňom uvedené. Poškodený Mráz bol následkom pracovného úrazu práceneschopný od 28.7.2003 do 20.10.2003 a boli mu vyplatené nemocenské vo výške 19026 Sk a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 23400 Sk, poškodený Šnauko bol následkom pracovného úrazu práceneschopný od 28.7.2003 do 31.5.2004 a bolo mu vyplatené nemocenské vo výške 69342 Sk, náhrada za bolesť vo výške 33000 Sk, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 39000 Sk, náhrada nákladov spojených s liečením vo výške 2545 Sk. Príčinná súvislosť medzi zavineným protiprávnym konaním zamestnanca žalovaného a vznikom škody na zdraví s následnou práceneschopnosťou poškodených bola v trestnom konaní jednoznačne preukázaná, a nebola spochybnená, zodpovedná zamestnankyňa žalovaného Ing. Alexandra Novotná svoju zodpovednosť za pracovný úraz uznala. Poukázali na uznesenie OS Michalovce č. 1T/143/2005 zo dňa 11.6.2009. O tom, kto za škodu zodpovedá, sa žalobca dozvedel až na základe uznesenia OS Michalovce č. 1T/143/2005-452 zo dňa 29.3.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným 7.4.2006. Pre začatie plynutia premlčacej doby je rozhodujúce, kedy sa poškodený „dozvie o škode“, a kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcu začala plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti predmetného rozhodnutia súdu, ktorým bolo preukázané zavinené protiprávne konanie tretej osoby, teda v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na uvedené žiadali žalobe vyhovieť.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/143/2005 z uznesenia zo dňa 29.3.2006 sp. zn. 1T/143/2005-452 súd zistil, že bol schválený zmier uzavretý dňa 28.3.2006 medzi obž. Ing. Alexandrou Novotnou a poškodenými Marekom Šnaukom a Ľubomírom Mrázom, vo veci trestného stíhania obž. Ing. Alexandry Novotnej pre skutok, ktorého sa dopustila tak, že dňa 28.7.2003 v ranných hodinách ako vedúca prevádzky zodpovedná za správnosť balenia produktov dala pokyn na plnenie 105 % kyseliny sírovej bez toho, aby skontrolovala, či obal určený na plnenie je vhodný na naplnenie určenou žeravinou, pričom pri následnej manipulácii obal s kyselinou sírovou praskol a vytekajúca žeravina spôsobila Marekovi Šnaukovi zranenia, s dobou liečenia a PN 28 týždňov a Ľubomírovi Mrázovi zranenia s dobou liečenia a PN od 28.7.2003 do 20.10.2003, čím sa dopustila trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1,2 Tr. zák. Trestné stíhanie pre skutok, ktorého sa zmier týka bolo zastavené. Obžalovaná priznala spáchanie skutku, svoj čin oľutovala a učinila opatrenia k náhrade škody poškodeným, oznámila vznik škody ako aj poisťné udalosti poisťovni Allianz, Slovenská poisťovňa Košice, ktorá poškodeným uhradila škody v súvislosti so zranením.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej / § 101-110/. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky ak ide o škodu, spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Súd vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané, že žalobca si mohol uplatniť na súde svoju pohľadávku u poškodeného Mráza, v období od 1.11.2003, kedy začala plynúť subjektívna lehota do 1.11.2005, kedy skončila subjektívna lehota a objektívna lehota začala plynúť od 1.11.2003 a skončila 1.11.2006 a u poškodeného Šnauka subjektívna lehota začala plynúť od 1.6.2004 a uplynula 1.6.2006 a objektívna začala plynúť 1.6.2004 a uplynula 1.6.2007. Tvrdenie žalobcu, že lehota začala plynúť až 7.4.2006 podľa názoru súdu nie je správne, pretože aj keď sa žalobca odvolal na skutočnosť, že zodpovedná zamestnankyňa žalovaného Ing. Alexandra Novotná svoju zodpovednosť za pracovný úraz uznala a poukázala na uznesenie Okresného súdu Michalovce v konaní 1T/143/2005 zo dňa 11.6.2009, ako aj na uznesenie č. 1T/143/2005-452 zo dňa 29.3.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 7.4.2006, táto lehota podľa názoru súdu nezačala plynúť dňom 7.4.2006, ale tak ako už bolo hore uvedené a to u poškodeného Mráza od 1.11.2003 a u poškodeného Šnauka od 1.6.2004, ktoré lehoty u Mráza uplynula 1.11.2006 a u Šnauka 1.6.2007. Z trestného spisu súd zistil, že žalobca si uplatnil náhradu škody v trestnom konaní avšak v uznesení zo dňa 29.3.2006 pod sp. zn. 1T/143/2005-452 žalobca nebol odkázaný na náhradu uplatnenej škody na adhézne konanie, preto si ani žalobca náhradu škody v lehote, ktorá začala plynúť 7.4.2006 uplatniť nemohol. Podľa názoru súdu uplatnený nárok je v zmysle zákonných ustanovení § 106 OZ premlčaný, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov konania účastníkovi, ktorý vo veci mal plný úspech a zaviazal žalobcu na zaplatenie žalovanému trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 1579,82 Eur, a to za 2 úkony právnej pomoci, z pôvodne uplatnenej sumy 6184,45 Eur, po 210,78 Eur, a to 18.9.2009 za prevzatie a prípravu zastúpenia, poradu s klientom, 5.10.2009 písomné podanie súdu. Uznesením zo dňa 29.1.2010 pristúpil na strane žalovaných v II. rade a dňa 8.7.2010 bola uznesením pripustená zmena návrhu na 11761,05 Eur, 3 úkony právnej pomoci 22.12.2010, písomné vyjadrenie a spoločný úkon krátenia o 50 % 143,56 Eur, 5.2.2011 pojednávanie spoločný úkon krátený o 50% 143,56 Eur a 8.2.2012 písomné podanie spoločný úkon krátený o 50 % 143,56 Eur. Uznesením zo dňa 9.3.2012 bolo zastavené konanie v sume 8827,77 Eur, zostatok žalovanej sumy 2933,28 Eur, 1 úkon dňa 14.5.2012 pojednávanie, spoločný úkon krátený o 50 % 55,60 Eur. Uznesením zo dňa 11.7.,2012 bolo zastavené konanie voči žalovanému v II. rade, ďalšie úkony len za žalovaného Chemko a.s. Slovakia a to 14.10.2013 pojednávanie 111,20 Eur, 18.12.2013 písomné podanie 111,20 Eur, 4.9.2014 pojednávanie 111,20 Eur, režijný paušál za rok 2009 2x6,95 Eur, spolu 13,90 Eur, za rok 2010 1x 7,21 Eur, za rok 2011 1x 7,42 Eur, za rok 2012 3x7,63 Eur, spolu 22,89 Eur, za rok 2013 2x 7,81 Eur spolu 15,62 Eur, za rok 2014 1x8,04 Eur, celkovo spolu 75,08 Eur

+20 % DPH.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde vo dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.